

Sygn. akt **II C 322/12**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 listopada 2013r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek (...) w R. Wydział II Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Renata Kopala

Protokolant: Jolanta Bober

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 listopada 2013r. w R.

sprawy z powództwa **M. K.**

przeciwko **Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w R.**

o zapłatę

- 1) powództwo oddała;
- 2) nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego pozwanego.

Sędzia:

Sygn. akt: II C 322/12

UZASADNIENIE

Powód M. K. wniósł o zasądzenie od pozwanego Skarbu Państwa - Zakładu Karnego w R. na rzecz powoda kwoty 200.000 złotych tytułem zadośćuczynienia wraz z ustawowymi odsetkami od daty ogłoszenia wyroku do dnia zapłaty. Powód wskazał na zastrzeżenia co warunków bytowych osadzenia w Zakładzie Karnym w R.. Podniósł, że warunki te były niezgodne z normami wyznaczonymi przez przepisy prawa krajowego i międzynarodowego. Niezgodności te polegały głównie na niedotrzymaniu nakazanej minimalnej powierzchni celi mieszkalnej przypadającej dla powoda, niespełnianiu odpowiednich warunków higienicznych, sanitariaty znajdowały się bowiem w celach mieszkalnych i nie były wystarczająco oddzielone, przez co powód był pozbawiony intymności. Ponadto M. K. wskazał na nieodpowiednie wyżywienie, brak odpowiedniego oświetlenia oraz nie podawanie prawdziwych zarobków powoda w rozliczeniu podatkowym. Podniósł również, że został ukarany zakazem robienia zakupów w zakładowej kantynie. W końcu powód wskazał na złe traktowanie przez służbę więzienną oraz na fakt umieszczania w jednej celi osób o różnym stopniu zdemoralizowania. Wobec powyższego warunki odbywania kary pozbawienia wolności nie zapewniały poszanowania godności powoda.

W odpowiedzi na pozew pozwany Zakład Karny w R. wniósł o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda kosztów procesu. Pozwany podniósł, że w rozpatrywanym okresie przebywania powoda w pozwanym zakładzie karnym nie zostały naruszone dobra osobiste powoda, a warunki osadzenia spełniały wymogi przepisów kkw. Powód nie przebywał w warunkach przeludnienia, a służba więzienna nie naruszała jego praw. Pozwany wskazał, że powód nie wykazał zarówno zaistnienia szkody, jak i bezprawności działania zakładu karnego, jak i związku przyczynowego. Pozwany podnosił, że warunki osadzenia powoda były zgodne z obowiązującymi przepisami zarówno w zakresie zakwaterowania, jak i wyżywienia, oświetlenia oraz higieny.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód M. K. odbywa karę pozbawienia wolności w pozwanym zakładzie karnym w okresie od 05.04.2011r. do nadal. Powód podniósł, że cele w których przebywał są przeludnione. W okresie pobytu w Zakładzie Karnym w R. powód zamieszkiwał w celi nr 511, nr 203, a obecnie w celi nr 239. W rozpatrywanym okresie przebywania powoda w zakładzie karnym był on okresowo przeludniony, średnie roczne zaludnienie w 2011r. wynosiło 100,4 % ogólnej pojemności. Przy obliczaniu powierzchni celi odejmuje się powierzchnię kącika sanitarnego i pod urządzeniami grzewczymi. Tym niemniej powód nie przebywał w przeludnionej celi. Względem powoda nie została wydana decyzja, o których mowa w art. 110 § 2b kkw, w czasie pobytu powoda w pozwanym miał on zatem zapewnioną powierzchnię mieszkalną nie mniejszą niż 3 m².

W czasie pobytu w Zakładzie Karnym w R. powód był zatrudniony odpłatnie od 13.05.2011r. w Państwowym Przedsiębiorstwie (...) w R. jako szwacz. Dnia 11.07.2012r. powód został wycofany z zatrudnienia na podstawie art. 121 § 5 kkw. Od dnia 03.12.2012 roku M. K. został ponownie zatrudniony w Państwowym Przedsiębiorstwie (...) w R. na sali nr IV i pracuje tam nadal, w związku z czym nie przebywa w celi przez cały dzień. Powód osiągnął z pracy w 2011 roku dochód rządu 5364,49 zł, a w 2012 roku dochód rządu 4887,21 zł. Wynagrodzenie powoda jest potrącane na rzecz ZUS, funduszu postpenitencjarnego, funduszu aktywizacji zawodowej skazanych, a także z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych.

W czasie pobytu w Zakładzie Karnym w R. powód był karany dyscyplinarnie. Dnia 23.01.2013 roku został ukarany pozbawieniem możliwości otrzymania paczek żywnościowych na okres 3 miesięcy za kierowanie wulgaryzmów pod adresem wychowawcy. Został także ukarany w dniu 16.05.2012r. karą dyscyplinarną nagany za posiadanie nieoryginalnych płyt CD. Względem powoda w dniu 03.04.2012r. odstąpiono od wymierzenia kary po ujawnieniu u niego leków nie znajdujących się na wyposażeniu ambulatorium. M. K. nie składał skarg na zapadłe decyzje w przedmiocie kar dyscyplinarnych.

Cele, które zajmował powód były odpowiednio dostosowane. Na ich wyposażeniu znajdowały się łóżka dla każdego osadzonego, stoły, krzesła, szafki. Każda cela posiada dostęp do światła dziennego oraz oświetlenia sztucznego. Wyniki pomiarów natężenia światła wskazują, iż średnie natężenie oświetlenia w celi przy oświetleniu naturalnym wynosi 180 lx, a przy oświetleniu sztucznym odpowiednio 214 i 278 lx przy jednej i dwóch świetlówkach. W celi znajdował się również kącik sanitarny, na który składa się muszla klozetowa i umywalka z podłączoną wodą. W niektórych celach kącik sanitarny odgradzony jest od reszty pomieszczenia nieprzezroczystą przesłoną o wysokości około 140 cm, przez co zapachy z kącików sanitarnych rozchodziły się po całej celi. Niemniej jednak o czystość i porządek w celach dbali sami więźniowie, którym były wydawane środki czyszczące. Nie zabraniano więźniom używać kostek zapachowych, ich posiadanie znajdowało tylko i wyłącznie w ich gestii. Osadzonym wydawano również comiesięcznie środki do higieny osobistej w postaci 100 gram mydła toaletowego, jeden nożyk do golenia, 200 gram proszku do prania, jedna rolka papieru toaletowego, jedna tuba pasty do zębów, jedna szczoteczka do zębów na 6 miesięcy, jedna tuba pasty do zębów, jedna tuba kremu do golenia, a nadto według potrzeb zgłaszanych przez osadzonych. Osadzeni mają możliwość sprzątania celi, otrzymują szczotkę WC, zmiotkę, szufelkę i kosz na śmieci. Więźniom przysługiwała ciepła kąpiel raz w tygodniu, codzienny dostęp do ciepłej wody mają zagwarantowane jedynie osoby skazane płci żeńskiej. Czas kąpieli wynosi od 6 do 10 minut, odbywa się ona w etapach – rozebranie się, 3 minuty prysznic, namydlanie, 3 minuty prysznic na spłukanie się.

Skład i kaloryczność posiłków podawanych osadzonym reguluje Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2003 r. w sprawie określenia wartości dziennej normy żywienia oraz rodzaju diet wydawanych osobom osadzonym w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. z 2003, Nr 167, poz. 1633 ze zm.). Zgodnie z § 1 powołanego rozporządzenia wartość dziennej normy żywienia, powinna zawierać nie mniej niż 2.800 kcal w artykułach żywnościowych dla osadzonych w wieku do ukończenia 18 roku życia, a dla pozostałych nie mniej niż 2.600 kcal. Jadłospisy sporządzane w pozwanym zakładzie karnym spełniają normy powyższego rozporządzenia. Osadzeni otrzymują trzy posiłki dziennie, w tym co najmniej jeden posiłek gorący. W Zakładzie Karnym w R. funkcjonuje

system (...), w ramach którego prowadzony jest pełny monitoring jakości wyżywienia osadzonych. Każdorazowo przed wydaniem posiłków z kuchni sprawdzana jest przez lekarza lub upoważnione osoby zarówno jakość posiłków, walory smakowe, temperatura jak i zgodność z jadłospisem. Przykładowo dnia 20.01.2013 roku osadzeni otrzymali na śniadanie parówkę, chleb 200g, herbatę i margarynę, na obiad rosół, pulpet w sosie 90g, surówkę i ziemniaki 250g, a na kolację twaróg na słodko, chleb 200g, herbatę i margarynę. Wartość kaloryczna posiłków na cały dzień wyniosła (...).

Więźniowie odbywający karę w pozwanym zakładzie mogli korzystać z programów edukacyjnych z zakresu ekologii, sportu, profilaktyki uzależnień. Prowadzone są programy readaptacji społecznej, kursy zawodowe i kluby pracy. W zakładzie istnieje radiowęzeł, przez który emitowane były rozmowy tematyczne i quizy, osadzonym puszczone było również radio. Istniała również możliwość zagrania w tenis stołowy lub gry planszowe, a także skorzystania z innych zajęć sportowych. Organizowane były rozgrywki piłki nożnej. W zakładzie znajdują się również pomieszczenia biblioteczne oraz kaplica, z których więźniowie mogli korzystać i uczestniczyć w mszach różnych wyznań. W oddziale X co tydzień realizowane są spotkania z przedstawicielami kościołów różnych wyznań. Msze i spotkania biblijne są organizowane przez kapelana najczęściej raz w tygodniu, czasami dwa razy w tygodniu, a sporadycznie raz na dwa tygodnie. Ponadto każdy osadzony może uczestniczyć we mszy świętej emitowanej w każdą niedzielę za pośrednictwem radioodbiornika znajdującego się w każdej celi, a także może obejrzeć mszę świętą w telewizji. Biblioteka zakładu karnego w R. posiada ponad 15.000 woluminów dostępnych dla osadzonych, w tym także kodeksy prawne.

dowód:

- przesłuchanie M. K. k. 173-174;
- zeznania S. A. (1) k.125;
- notatka służbowa z dnia 22.01.2013r. kwatermistrza pozwanego S. A. (1) k. 66;
- protokół nr (...) z okresowej kontroli przewodów kominowych w pozwanym z dnia 10.01.2012 roku k. 69-70;
- protokół badania natężenia oświetlenia w pozwanym nr 1/06 z dnia 14.09.2006r. k. 71;
- sprawozdanie z wizytacji sędziego penitencjarnego z dnia 14 i 28.12.2011r. k. 72-82;
- protokół kontroli sanitarnej z dnia 08.02.2012r. k. 83-88;
- protokół kontroli sanitarnej z dnia 05.10.2011r. k. 89-94;
- jadłospis w ZK R. na dzień 20.01.2013r. k. 95;
- notatka służbowa z dnia 06.08.2012r. kwatermistrza pozwanego S. A. (1) dot. środków higieny wydawanych osadzonym k.96;
- notatka służbowa głównego księgowego ZK R. k. 97;
- przeglądarka kar dyscyplinarnych powoda k. 98-100;
- akta osobowe powoda z ZK R. część A dotyczące w szczególności informacji o orzeczeniach i pobytach powoda w warunkach osadzenia k.134-136;
- akta osobowe powoda z ZK R. część (...) dotyczące w szczególności informacji o zachowaniu i karach dyscyplinarnych powoda, warunków odbywania kary pozbawienia wolności, wywiadu środowiskowego k. 137-151;

- akta osobowe powoda z ZK R. część C dotyczące w szczególności informacji o pracy powoda w warunkach osadzenia k.152-156;

Przy ocenie materiałów sprawy Sąd kierował się zasadą swobodnej oceny dowodów wyrażoną w art. 233 § 1 kpc. Sąd oparł się na zeznaniach powoda, który zeznawał w sposób logiczny i merytoryczny. M. K. przedstawił generalnie negatywny obraz pozwanego zakładu karnego. (...) się na dolegliwościach odczuwanych przez niego w związku z osadzeniem, w szczególności warunkach sanitarnych i przeludnieniu. Sąd zasadniczo uwzględnił owe zeznania, mimo iż opisywane przez powoda niewygodny nie stanowią naruszenia przepisów prawa czy regulaminu zakładu karnego, a są wynikiem konieczności, bądź też warunków organizacyjno-technicznych jednostki. Uwzględniono także w całości zeznania kwatermistrza S. A. (2) jako racjonalne i przekonujące. Sąd oparł się również na dowodach z dokumentów przedstawionych przez pozwanego, gdyż nie były one kwestionowane przez powoda i mają wiarygodny charakter.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo M. K. nie zasługuje na uwzględnienie.

Przesłanki ochrony dóbr osobistych zostały sprecyzowane w art. 24 § 1 kodeksu cywilnego, który wskazuje, że ten czyje dobro osobiste zostało naruszone bezprawnym działaniem może żądać zaniechania tego działania lub usunięcia jego skutków. Przy czym ustawodawca w artykule 24 kc wprowadził domniemanie bezprawności naruszenia dobra osobistego, które strona pozwana może obalić przez wykazanie, że jej działanie miało miejsce w warunkach obowiązującego porządku prawnego, stanowiło wykonywanie prawa podmiotowego, było za zgodą pokrzywdzonego, lub wynikało z potrzeby ochrony uzasadnionego interesu lub wartości nadrzędnych. W niniejszej sprawie trzeba mieć na uwadze, że powód odbywa karę pozbawienia wolności w zakładzie karnym. Kara spełnia funkcję represyjną jako odpłata za dokonane przestępstwo i dolegliwość dla skazanego (dyskomfort) stanowi jej istotę (tak też Sąd Apelacyjny w Katowicach, w wyroku z dnia 7 maja 2009 roku, sygn. akt I Aca 247/09). Aby można było mówić o odczuwaniu dolegliwości przez skazanego, odbywanie kary musi być bardziej uciążliwe od sposobu życia osób pozostających na wolności. Odczuwanie niedogodności i dyskomfortu, nawet znacznych rozmiarów, w przypadku kary pozbawienia wolności nie ogranicza się jedynie do braku możliwości opuszczenia zakładu karnego.

O bezprawnym naruszeniu dóbr osobistych, w szczególności godności może być mowa dopiero, gdy dochodzi do poniżającego i nieludzkiego traktowania, sprzecznego z zasadą humanitaryzmu. Do naruszenia godności ludzkiej może dojść w wypadku, gdy pozbawi się więźniów jakiegokolwiek intymności przy spełnianiu potrzeb fizjologicznych, gdy brak wyżywienia będzie powodował głód u więźniów, lub nie zapewni niezbędnych składników odżywczych, gdy przeludnienie osiągnie stan uniemożliwiający funkcjonowanie w celi, w szczególności gdy więźniowie zostaną zmuszeni do spania na przemian w jednym łóżku, gdy w celi nie będzie możliwości pozostawania w pozycji leżącej, gdy niewykonywanie obowiązków przez służbę zdrowia spowoduje permanentny stan chorobowy u osadzonego, gdy w celach będzie panowało zimno.

Podstawą prawną dochodzonego przez powoda zadośćuczynienia za złe, uciążliwe warunki pobytu w Zakładzie Karnym w R. jest art. 448 kc, zgodnie z którym w razie naruszenia dobra osobistego sąd może przyznać temu, czyje dobro osobiste zostało naruszone, odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia. Zdaniem Sądu regulacja zawarta w wyżej przytoczonym przepisie wskazuje, że przesłanką odpowiedzialności przewidzianej w nim jest nie tylko bezprawne ale i zawinione działanie sprawcy naruszenia dobra osobistego (tak SN w wyroku z dnia 15.06.2005r., sygn. akt IV CK 805/04). Przyjęcie zatem odpowiedzialności odszkodowawczej sprawcy takiego naruszenia wymaga kumulatywnego zaistnienia nie tylko wystąpienia szkody o charakterze niemajątkowym i wskazania bezprawności działania sprawcy, ale także wykazania jego zawinienia, a także związku przyczynowego zachodzącego pomiędzy zaistniałą szkodą a działaniem sprawcy.

Odnosząc się do zarzutów dotyczących przeludnienia pozwanego zakładu karnego w okresie przebywania tam powoda od dnia 05.04.2011r. r. do dnia dzisiejszego należy wskazać, iż powód w przeludnionej celi nie przebywał, mimo iż Zakład Karny w R. boryka się z problemem przeludnienia. Występują sytuacje, iż nie wszyscy osadzeni mają

zapewnioną powierzchnię mieszkalną nie mniejszą niż 3 m². Dyrektor zakładu w takich wypadkach podejmuje decyzje, o których mowa w art. 110 § 2 b kkw. Jednakże względem powoda nie została wydana decyzja, o których mowa w art. 110 § 2b kkw. W czasie pobytu powoda w Zakładzie Karnym w R. miał on zapewnioną powierzchnię mieszkalną nie mniejszą niż 3 m². Nie sposób zatem uznać, iż zostały naruszone w sposób bezprawny jego dobra osobiste, powód nie wykazał także zaistnienia szkody. Nadto powód miał możliwość korzystania z wielu oferowanych przez pozwanego form spędzania czasu, w szczególności zaś pracował, zatem nie przebywał w celi cały czas. Pozwany zakład karny dysponuje całym repertuarem aktywności i sposobów spędzania wolnego czasu przez osadzonych, w szczególności o charakterze sportowym czy religijnym.

Nie znajdują akceptacji także zarzuty dotyczące niewłaściwych warunków sanitarnych w zakładzie karnym, które spowodowały naruszenie dóbr osobistych M. K.. W szczególności zarzuty dotyczyły występowania nieprzyjemnego zapachu oraz braku intymności związanego z pomieszczeniami sanitarnymi. Odczucia te na pewno nie należą do przyjemnych, ale skala tych dolegliwości nie przekracza stopnia, który pozwalałby mówić o naruszeniu godności. Tym bardziej, że więźniowie sami odpowiadają za czystość, i w tym celu wydawane są im odpowiednie środki czyszczące, osadzeni mogą posiadać także kostki zapachowe. Osadzeni otrzymują szczotkę WC, zmiotkę, szufelkę i kosz na śmieci. Ponadto w celach znajdowała się wentylacja grawitacyjna, a zakład regularnie przeprowadzał jej kontrolę oraz konserwację. Była również możliwość otwierania okien o każdej porze. Powyższe okoliczności w znacznym stopniu niwelują brzydkie zapachy. Sanitariaty oddzielone były przegrodą, która zapewniała intymność podczas ich używania. Pełne zabudowanie kąpielnicy sanitarnego jest również niemożliwe ze względów bezpieczeństwa. Osadzonym wydawano również comiesięcznie środki do higieny osobistej w postaci 100 gram mydła toaletowego, jeden nożyk do golenia, 200 gram proszku do prania, jedna rolka papieru toaletowego, jedna tuba pasty do zębów, jedna szczoteczka do zębów na 6 miesięcy, jedna tuba pasty do zębów, jedna tuba kremu do golenia, a nadto według potrzeb zgłaszanych przez osadzonych. Osadzonym płci męskiej przysługiwała ciepła kąpiel raz w tygodniu. Powyższy wymóg jest zgodny z § 30 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 25.08.2003r. w sprawie regulaminu organizacyjno-porządkowego wykonania kary pozbawienia wolności. Nadto osadzeni mieli możliwość korzystania z grzałek elektrycznych do grzania wody dla celów higienicznych i spożywczych. Osadzeni, którzy nie posiadali grzałki mieli możliwość korzystania z gorącej wody przynoszonej przez funkcjonariusza służby więziennej.

Sąd nie uwzględnił także zarzutów powoda dotyczących niewłaściwego wyżywienia w pozwanym zakładzie karnym. Posiłki wydawane osadzonym w Zakładzie Karnym w R. spełniają wymogi określone w Rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2003 r. w sprawie określenia wartości dziennej normy wyżywienia oraz rodzaju diet wydawanych osobom osadzonym w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. z 2003, Nr 167, poz. 1633 ze zm.). Osadzeni otrzymują trzy posiłki dziennie, w tym co najmniej jeden posiłek gorący. W Zakładzie Karnym w R. funkcjonuje system (...), w ramach którego prowadzony jest pełny monitoring jakości wyżywienia osadzonych. Każdorazowo przed wydaniem posiłków z kuchni sprawdzana jest przez lekarza lub upoważnione osoby zarówno jakość posiłków, walory smakowe, temperatura jak i zgodność z jadłospisem. Osadzeni otrzymują także herbatę w torebkach. Posiłki wydawane osadzonym są urozmaicone, mają odpowiednią wartość kaloryczną (tj. minimum 2600 kcal w artykułach żywnościowych dla osadzonych w wieku po 18 roku życia zgodnie z § 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 2 września 2003 r. w sprawie określenia wartości dziennej normy wyżywienia oraz rodzaju diet wydawanych osobom osadzonym w zakładach karnych i aresztach śledczych (Dz.U. z 2003, Nr 167, poz. 1633 ze zm.). Przykładowo w dniu 20.01.2013 roku wartość kaloryczna posiłków na cały dzień wyniosła (...).

W czasie pobytu w Zakładzie Karnym w R. zdarzało się, iż powód był karany dyscyplinarnie. Dnia 23.01.2013 roku został ukarany pozbawieniem możliwości otrzymania paczek żywnościowych na okres 3 miesięcy za kierowanie wulgaryzmów pod adresem wychowawcy. Z kolei dnia 11.07.2012r. powód został wycofany z zatrudnienia w Państwowym Przedsiębiorstwie (...) w R. na podstawie art. 121 § 5 kkw. Od dnia 03.12.2012 roku M. K. został ponownie zatrudniony. Powód podnosił wątpliwości co do wymierzonej mu kary dyscyplinarnej pozbawienia możliwości otrzymania paczek żywnościowych na okres 3 miesięcy, podnosił m.in. że został podwójnie ukarany karą dyscyplinarną i wycofaniem z pracy. Zarzuty powoda nie są uzasadnione. Wycofanie z pracy nie stanowi kary dyscyplinarnej. Zgodnie z art. 121 § 5 kkw dyrektor zakładu karnego może cofnąć zgodę na zatrudnienie skazanego

lub wykonywanie przez niego pracy zarobkowej z przyczyn związanych z funkcjonowaniem zakładu karnego, a zwłaszcza z jego bezpieczeństwem. O cofnięciu zgody powiadamia się pisemnie skazanego oraz podmiot zatrudniający. Podejmowane przez dyrektora zakładu karnego decyzje w przedmiocie skierowania do pracy, wyrażenia zgody na zatrudnienie, cofnięcia tej zgody itp. są decyzjami z zakresu prawa karnego wykonawczego. Podlegają one zaskarżeniu przez skazanego do sądu penitencjarnego w trybie przepisu art. 7 kkw, a także kontroli sędziego penitencjarnego w trybie przepisu art. 34 § 1 kkw oraz kontroli w trybie przepisu art. 78 § 2 kkw. Z kolei ukaranie pozbawieniem możliwości otrzymania paczek żywnościowych na okres 3 miesięcy stanowiło karę dyscyplinarną, której jednak powód nie zaskarżył zgodnie z przepisami kkw. Powód nie został zatem ukarany dwa razy za to samo przekroczenie, zauważyć należy także, że karę dyscyplinarną wymierzono mu dnia 23.01.2013r., a z pracy wycofano go dnia 11.07.2012r. Ponadto wycofanie z pracy nastąpiło na pisemną prośbę powoda.

Nie zasługiwał na uwzględnienie zarzut powoda jakoby Zakład Karny w R. przekazywał nieprawdziwe informacje do Urzędu Skarbowego dotyczące osiągniętych przez powoda dochodów. Powód osiągnął z pracy w 2011 roku dochód rzędu 5364,49 zł, a w 2012 roku dochód rzędu 4887,21 zł. W odniesieniu do wynagrodzeń osadzonych księgowość Zakładu Karnego w R. stosuje obowiązujące przepisy kodeksu karnego wykonawczego, ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, ustawy o zatrudnieniu osób pozbawionych wolności i ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych. Zgodnie z przepisami szczegółowymi w/w ustaw wynagrodzenie powoda jest potrącane na rzecz ZUS, funduszu postpenitencjarnego, funduszu aktywizacji zawodowej skazanych, a także z tytułu podatku dochodowego od osób fizycznych.

Powód nie wykazał w żaden sposób jakoby był niewłaściwie czy poniżająco traktowany przez służbę więzienną, nie wskazał w swoich zeznaniach na żadne konkretne wydarzenia, które mogły skutkować naruszeniem jego godności przez funkcjonariuszy, ani też nie wspominał o ich niewłaściwym zachowaniu.

Powyższe warunki osadzenia trudno uznać za uwłaczające godności powoda. Nie sposób zatem uznać aby ograniczenia, które mają na celu zachowanie bezpieczeństwa w zakładzie karnym bądź też są wynikiem konieczności powodowanych warunkami organizacyjno-technicznymi lub ekonomicznymi stanowiły okoliczność naruszającą dobra osobiste powoda. Ponadto osadzenie powoda nie miało cech poniżającego i niehumanitarnego traktowania i odbywało się w godziwych warunkach. Subiektywne zatem przekonanie powoda, że nastąpiło przy tym naruszenie jego dóbr osobistych, jest bezpodstawne i nie może znaleźć ochrony prawnej przewidzianej w art. 23 i 24 kc, jak również być podstawą przyznania mu zadośćuczynienia przewidzianego w art. 448 kc.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności Sąd w punkcie 1 wyroku oddalił powództwo. W punkcie 2 wyroku Sąd orzekł o kosztach procesu na podstawie art. 102 kpc, odstępując od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego, a to z uwagi na jego osadzenie i trudną sytuację materialną.